

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.III.37.129/2017/8.

A tanács tagjai: Kovács András a tanács elnöke
. Fekete Ildikó előadó bíró
. Kovács Ákos bíró

A felperes: felperes neve Ferenc
()

Képviselője: Szeresné dr. Zsák Krisztina ügyvéd
()

Az alperes: alperes neve
()

Képviselője: jogtanácsos

A per tárgya: lakcím-nyilvántartási ügyben hozott
közigazgatási határozat felülvizsgálta

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes

Az elsőfokú bíróság és határozatának száma:

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
12.K.31.892/2016/7.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
12.K.31.892/2016/7. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a Kúria a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az
alperesnek 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási
költséget.

Kötelezi a Kúria a felperest, hogy fizessen meg az államnak -
felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási
illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] , a felperes volt élettársa a felperessel közös négy kiskorú

gyermekének az szám alatti lakcímre történő bejelentését teljesítette 2015. szeptember 17-én, amely a saját bejelentett lakóhelyül szolgáló ingatlan is volt. A felperes 2015. október 12-én érkezett kérelmében a lakcím fiktív voltára hivatkozással kérte a lakcím visszaállítását azzal, hogy az édesanya a beleegyezése és a tudta nélkül jelentette be a fenti lakcímet. A Budapest Főváros Kormányhivatalkerületi hivatala, mint elsőfokú hatóság előtt 2015. november 11-én személyes meghallgatására került sor, aki az ügyintéző kérdésére előadta, hogy a gyermekek felügyeleti jogának tárgyában a per folyamatban van, döntés még nem született, nincs korlátozva egyik szülő szülői felügyeleti joga sem, továbbá az elsőfokú gyámügyi és szociális osztály a kerületi címen helyszíni szemlét folytatott le, környezettanulmányt készített, megállapították, hogy ott laknak a gyermekek. Álláspontja szerint a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 4:175. § (2) bekezdése alapján közös szülői felügyelet esetén nem szükséges a másik szülő beleegyezése a kk. gyermekek lakcímének megváltoztatásához, ha az a lakcím az egyik szülő lakóhelyével azonos.

- [2] Az elsőfokú hatóság a 2016. január 28. napján kelt BP-6B/003/11006-4/2015. számú határozatával a felperesnek a kk. gyermekei tárgyi lakcímének érvénytelenítése iránti kérelmét elutasította, a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény (a továbbiakban: Enyvtv.) végrehajtására kiadott 146/1993.(X.26.) Korm.rendelet (a továbbiakban: R.) 30. § (1) bekezdésére és 31. § (3) bekezdésére hivatkozással. A felperes fellebbezett a határozat ellen, amelynek elbírálása során az alperes a 2016. március 22-én kelt BPB/1008/03380-4/2016. számú másodfokú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A kereset és ellenkérelem

- [3] A felperes keresetében az alperes határozatának felülvizsgálatát, hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte. Álláspontja szerint a határozat ellentétes a gyermekek érdekeivel, a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény (a továbbiakban: Gyvtv.) 128. § (2) bekezdését, a Ptk. 4:164. § (1) bekezdését, 4:175. § (1)-(3) bekezdését sérti, a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: Nktv.) 72. § (1) bekezdés a) pontjába ütközik és nem felel meg a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL törvény (a továbbiakban: Ket.) 2. § (3) bekezdésének és a 3. § (2) bekezdésének sem. Arra hivatkozott, hogy Nimród nevű gyermekük a PKKB ideiglenes intézkedésének kézbesítésig 2015. december közepéig vele lakott, ezért sem valós az édesanya lakcímbejelentése. További két, a PKKB előtti perben készült tárgyalási jegyzőkönyvet csatolt és utalt a gyámügyi és szociális főosztály előtti eljárásban által tett nyilatkozatra, mely dokumentumokban hol

szívességi lakáshasználóként, hol albérllőként jelölte meg magát az édesanya, hol pedig úgy nyilatkozott, hogy a kerületben lakott a szüleinél, az első nyilatkozata szerint 2015. október elejéig, a második nyilatkozata szerint 2015. október közepéig. A felperes álláspontja szerint ez alátámasztja, hogy 2015. szeptember 17-én, amikor a címet bejelentette, az valótlan adatokon alapult. 14 év alatti kk. gyermek ügyében benyújtott anonimizált személyazonosító igazolvány igénylő adatlap másolatot csatolt és arra hivatkozott, hogy ezen is a törvényes képviselő nyilatkozata alatt látható, hogy a másik törvényes képviselő hozzájárulása szükséges az adatbejelentéshez. Kifogásolta, hogy a lakcímbejelentéssel az édesanya jogtalan előnyökhöz jutott az egyes eljárásokban (intézménykijelölés, ideiglenes intézkedés, stb.) és megjegyezte a kerületi általános iskola igazgatója is kijelentette, hogy a különélő szülő hozzájáruló nyilatkozata nélkül nem veszi fel a gyermeket. Kifogásolta az alperesnek az illetékre vonatkozó tájékoztatása pontatlanságát a jogorvoslati jog körében.

- [4] Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

A bíróság ítélete

- [5] A bíróság a felperes keresetét alaptalannak értékelte és elutasította azt. Ítéletének indokolásában a Ptk. 4:164. § (1) bekezdését, 4:175. § (1) bekezdését, az Nktv. 72. § (2) bekezdését, a Gyvt. 128. § (2) bekezdését, a Ket. 2. § (3) bekezdését, 3. § (2) bekezdését, az Nytv. 5. § (2) bekezdését, a R. 30. § (1) bekezdését és 31. § (1) és (3) bekezdésében foglaltakat idézte.
- [6] Hangsúlyozta a bíróság, hogy a felperes a kérelme benyújtásakor, a fellebbezésében és a kereseti kérelmében sem jelölt meg az Nytv. és annak végrehajtására kiadott R. előírásával való ütközést, jogszabálysértésként a Gyvt., a Ptk., az Nktv. felsorolt rendelkezéseinek a sérelmére és a Ket. 1.§ alapelvei megsértésére utalt. A bíróság álláspontja szerint a lakcím érvénytelenítése iránti kérelem elbírálásakor nem pusztán a szülői felügyeleti jog mikénti szabályozásából, a közös szülői felügyeleti jog tartalmából, a gyermek személyi ügyeinek vitelét szabályozó törvényi előírásokból kell kiindulni, sokkal inkább a lakcímbejelentésről rendelkező jogszabályok oldaláról kell megközelíteni a jogvita eldöntését. Hangsúlyozta a bíróság, a hatóságnak az adott döntés meghozatalához releváns tényeket kell és elégséges feltárni, ennek - a Ket. 50. § (1) bekezdésében foglalt kötelezettségének - a hatóság eleget tett. Kiemelte a bíróság, hogy a lakcímbejelentés, annak hatósági nyilvántartáson való átvezetése során a hatóság egy okiratokon alapuló eljárás alapján regisztratív döntést hoz. Ennek részletszabályait az Nytv. és a R. adják meg, a lakcímbejelentés során eljáró ügyintézőnek ezen jogszabályi keretek között kell elbírálnia a lakcímbejelentés iránti kérelmet, amely benyújtása egyébként formanyomtatvány kitöltésével történik. Pozitív döntés esetén ez azonnali új lakcím-azonosító igazolvány

kiállításával, a nyilvántartáson való átvezetéssel zárul.

- [7] A bíróság megítélése szerint az alperes helytállóan hivatkozott arra, hogy magából a jogszabályhely szövegezéséből is következően a R. 31. § (3) bekezdése nem követeli meg mindkét szülő hozzájárulását, nem tartalmaz ilyen többletkövetelményt a gyermek lakcímbeljelentéséhez. A bíróság álláspontja szerint is a gyermek lakcímbeljelentését bármelyik szülő teljesítheti, amennyiben a bejelentés egyéb jogszabályai feltételei fennállnak. A jelen esetben nem merült fel kétség, hogy ezek és az a lényeges feltétel is teljesült, hogy a bejelentést teljesítő szülő bejelentett lakcímmel azonos a gyermekek bejelentett lakcíme. A felperes által csatolt személyazonosító igazolvány, adatlap az ügyben nem releváns, a lakcímbeljelentőlap bír jelentőséggel, amely formanyomtatványon nem szerepel a másik szülő beleegyezésére való utalás.
- [8] Rámutatott arra a bíróság, hogy a perbeli esetben az azt jelentette, hogy az édesanya a bejelentett lakcímmel azonos lakcímre a gyermekeket bejelenthette, a hatóság pedig jogszerűen járt el a kérelem teljesítése során. Az már ezt követő eljárásra tartozó, vagyis a felperesnek a lakcím érvénytelenítésére irányuló kérelme alapján indult eljárásra vonatkozó kérdés, hogy a felperesi kérelem feltételei fennállnak-e. Megállapította a bíróság, hogy jogszerű döntést hozott a hatóság, amikor a felperesi kérelmet elutasította tekintettel arra, hogy sem a bejelentéskor és azt követően sem merült fel körülmény a lakcím érvénytelenítésére. Csak a felperes által indított eljárásban nyílt lehetőség annak vizsgálatára, hogy a gyermekek ténylegesen az édesanya által bejelentett címen laknak-e, ezt pedig a környezettanulmány megállapította, alátámasztotta. Nem merült fel tehát adat arra nézve, hogy a gyermekek lakcíme ne lenne azonos az édesanya lakcímmel, az Nytv. 5. § (2) bekezdésében foglaltak is teljesültek.
- [9] Hangsúlyozta a bíróság, hogy a szülők közötti egyéb eljárások a gyermekek elhelyezése, iskoláztatása tárgyában a jelen eljárásra kihatással nem voltak.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [10] A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak hatályon kívül helyezését kérte a keresetében foglaltakat fenntartotta. Arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet sérti az Nytv. 26. § (5a) bekezdését, a R. 34. § (1) bekezdését, 30. § (1) és (2) bekezdését, 31. § (3) bekezdését, az Nytv. 13. § (3) bekezdését, R. 18. § (3) bekezdés e) pontját, (5) bekezdését, 4. számú mellékletét, a Ptk. 4:173. §-át, 4:164. §-át, 4:166. §-át, 4:175. §-át, a Gyvt. 128. § (2) bekezdését és 2. § (1) bekezdését, a Ket. 1. § (2) bekezdését és (2a) bekezdését, 2. § (3) bekezdését, 15. §-át, a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 339. § (1) bekezdését, 339/B. §-

át, 394/C. §-át. Kifogásolta, hogy azért jogsértő az ítélet, mert sem az alperes jogsértően járását, sem a valótlan lakcímbeljelentést nem szankcionálta. A valótlan lakcímadat három gyermeke vonatkozásában a bejelentést követően bő egy hónapig, míg a negyedik gyermek tekintetében három hónapig állt fenn. Az alperesnek az eljárással érintett négy kk. gyermek érdekében megfelelően kellett volna eljárnia a Gyvt. 2. § (1) bekezdés és 128. § (2) bekezdés rendelkezései szerint. Ez jelen esetben azt jelenti, hogy a lakcím- és tartózkodási hely bejelentéséhez mindkét szülőnek hozzá kell járulnia. Rögzítette, hogy a Ptk. a közös szülői felügyeleti joggyakorlás körében a döntési jogot biztosítja, míg ennek gyakorlati megvalósulását az okiratba foglalt hozzájárulást a Gyvt. és az Nytv. együttesen követeli meg. Ezt a joggyakorlást a felperes vonatkozásában az alperes ellehetetlenítette. Sérelmezte, hogy az alperes nem tisztázta a tényállást kellőképpen és nem a kérelmének megfelelően tisztázta. Ez sérti a Ket. 2. § (3) bekezdését, 3. § (2) bekezdés b) pontját és 50. § (1) bekezdését is. Hangsúlyozta, hogy az alapközigazgatási eljárásban előterjesztett kérelme arra irányult, hogy gyermekei vonatkozásában a hatóság olyan, a valóságnak megfelelő lakcímadatot vezessen be a közhiteles nyilvántartásba, amelyhez ő is hozzájárult és hozzájárulása szerinti megjelöléssel tegye mindezt. Az alperesi jogsértés abban is megnyilvánult, hogy az alperes a közhiteles nyilvántartásával bejelentése nyomán valótlan adatot vezetett be. Az alperes a helyett, hogy a kérelme körében vizsgálta volna a valótlan és jogsértő adatszolgáltatást és azt szankcionálta volna, elhúzta az eljárását és a jogsértést hallgatásával és eljárásával támogatta, jóváhagyta. Az alperes a hozzá 2015. október 12-én érkezett bejelentésére és kifogására nem azonnal intézkedett, hanem helyette bevárta a PKKB 2015. december 18-án meghozott 17.P.104.166/2015/28. számú ideiglenes intézkedését, amely a gyermekei tartózkodási helyét jelölte ki a peres eljárás időtartamára az édesanyánál, sőt a legidősebb gyermeke iskolaválasztásának tárgyában 2016. január elején hozott elsőfokú gyámhatósági határozatot is. Véleménye szerint környezettanulmány készítése helyett a másik szülő, azaz az ő hozzájáruló nyilatkozatát kellett volna beszerezni. Hangsúlyozta, hogy a bejelentett lakcímadat a bejelentésekor valótlan volt, mert a kerület címen akkor a gyermekei nem tartózkodtak, maga is úgy nyilatkozott a PKKB előtt, hogy ő sem lakott Budapest kerületbe 2015. október közepéig, később úgy nyilatkozott, hogy október 28-ig. Nimród fia vonatkozásában a valótlan adat 2015. december 18-ig állt fenn, mert ezen időpontig Nimród vele élt életvitelszerűen.

- [11] Hivatkozott és idézte a felperes a Kúria 1293/2005. számú büntető elvi határozatában foglaltakat az intellektuális közokirat hamisítás megvalósulása tárgyában. Kifejtette, hogy a Kúria ezen döntéséből az következik, a közhiteles nyilvántartással szemben elvárt, hogy valós adatot tartalmazzon. Ezzel összhangban a valótlan adatbejelentést szankcióval sújtja.

- [12] A felperes álláspontja szerint jogszabálysértő az ítélet azért is, mert az Nytv. és a R., a Ket., a Ptk. és a Gyvt. rendelkezéseit együttesen kellett volna alkalmazni, ezt pedig nem tette. Hivatkozott a R. 30. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezésre azzal, hogy álláspontja szerint ez nem újszülött kk. gyermekre is alkalmazandó addig, ameddig a gyermek el nem éri azt az életkort, amikor már maga dönthet a tartózkodási helyéről. Az alapközigazgatási eljárásban előterjesztett kérelme arra irányult, hogy az alperes küszöbölje ki a Merát Anikó által megvalósított jogsértést. A jogsértő állapotot kellett volna megszüntetni, egyrészt a valótlan címadat törlésével, másrészt a gyermekei vonatkozásában a valóságnak és a hozzájárulásának megfelelő címadat bejegyzésével. ugyanis tudta, beleegyezése, megkérdezése nélkül jelentett be a gyermekei számára másik állandó lakcímet. Utalt arra, hogy és ő legutoljára közösen abban állapodtak meg, hogy gyermekei bejelentett állandó lakcíme és ez nem változik, sőt óvodájuk, iskolájuk sem változik. Ehhez képest a lakcímbejelentést követően a gyermekeit szintén egyedül és önkényesen eljárva, őt meg sem kérdezve átjelentette a budapesti oktatási intézményekbe. A „válással összefüggő rosszindulatú anya szindrómára”, mint káros jelenségre utalt és ezzel kapcsolatosan felülvizsgálati kérelméhez tanulmányt is csatolt.
- [13] Eljárási hibaként a Pp. 339/C. § (4) bekezdésének, (1) és (2) bekezdés c) pontjának megsértésére utalt az elektronikus út igénybevétele körében.
- [14] Hangsúlyozta a felperes, hogy a jogerős ítélet azért is sérelmes, mert a társadalom számára nem a polgári együttműködést, nem a szülői felügyeleti jogosítványok érvényesítését és érvényesülését írja elő, nem a szülői együttműködési kötelezettségét erősíti (lásd: Ptk. 4:173. §), hanem „megengedi” azt, hogy az egyik szülő a másik szülő tudta nélkül és hozzájárulása hiányában a közös gyermekek lakcímét megváltoztassa és ennek folyományaként más változtatásokat is foganatosítson, ezzel hozzájárulva a különélő szülő gyermekektől való elidegenítéséhez a „válással összefüggő rosszindulatú anya szindróma” jelentéshez. Utalt az Emberi Jogok Európai Bírósága 29436/01. számú ügyben hozott döntésére.
- [15] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására irányult.
- [16] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmére a felperes - álláspontját fenntartva - előkészítő iratban reagált.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [17] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.
- [18] A Kúria álláspontja szerint a bíróság megfelelő alapossággal feltárta és rögzítette ítéletének indokolásában az ügyben irányadó, releváns tényállást és abból az idevonatkozó jogszabályi rendelkezések alkalmazásával helytálló jogi következtetést vont le.
- [19] Kiemeli a Kúria, hogy a felülvizsgálati eljárás során a Pp. 270. §

(2) bekezdése és 272. § (2) bekezdése értelmében kizárólag a jogerős ítélet jogszerűsége vizsgálható, a Pp. 275. § (2) bekezdésének megfelelően a felülvizsgálati kérelemmel érintett körben.

- [20] A felülvizsgálati kérelem tartalmi elemzéséből megállapítható volt, hogy abban a felperes lényegében a keresetében foglaltakat ismételte meg, a közigazgatási eljárás során felhozott érveit hangoztatta továbbra is. A jogerős ítéletet azért tartotta lényegében jogszabálysértőnek, mert az a kereset elutasításáról rendelkezett, megerősítve ezáltal az alperesi határozat jogszerűségét és megalapozottságát.
- [21] A felperes felülvizsgálati kérelmében foglaltak kapcsán rámutat a Kúria a következőkre.
- [22] Helytállóan rögzítette a jogerős ítélet indokolásában a bíróság, hogy az alperes felperes által kifogásolt eljárása lényegét tekintve egy regisztratív eljárás volt, az abban lefolytatandó és lefolytatható bizonyítási eljárás köre a konkrétan az ezen eljárásra vonatkozó Nytv. és R. által behatárolt volt. Minden alapot nélkülözött a felperes azon érvelése, hogy az alperesnek ezen regisztratív eljárás során minden ide vonatkozó, a szülői felügyelettel kapcsolatos jogát, jogszabályi rendelkezéseit, előírásait figyelembe kellett volna venni és kimerítő részletességű bizonyítási eljárást kellett volna lefolytatnia. Nem vitás, hogy a közigazgatási hatóságot a Ket. 50. § (1) bekezdése értelmében a tényállás tisztázásának kötelezettsége terheli. Ezen kötelezettség azonban a konkrét eljárásra vonatkozó jogszabályi rendelkezések által behatárolt, parttalanná nem válhat és a hatóság a konkrét kérelem teljesítése kapcsán túl nem terjeszkedhet. Egy lakcímbejelentési/változtatási eljárásban a hatóságnak nem feladata a szülők közötti viszony vizsgálata, a közöttük lévő peres eljárások áttekintése, a szülői felügyeleti jog gyakorlásának kérdésében történő állásfoglalás.
- [23] A lakcímbejelentés időpontjában hatályos R. 30. § (1) bekezdése szerint a kk. gyermek lakóhelyeként - ha a bíróság vagy a járási (fővárosi/kerületi) gyámhivatal a gyermek lakóhelyéről jogerősen másként nem határoz - a szülő, ennek hiányában a törvényes képviselő lakóhelyét kell bejelenteni. A R. 31. § (3) bekezdés kimondja, hogy a kk. gyermek, illetve a cselekvőképességet teljesen korlátozó gondosság alá helyezett személy lakcímbejelentését törvényes képviselője teljesíti. Ezen lakcímbejelentés formanyomtatványon, a 3. számú mellékletben előírt adattartalmú bejelentőlapon történik.
- [24] A jelen perben felülvizsgált közigazgatási eljárásban azt kellett a hatóságnak vizsgálni, hogy a lakcímbejelentő lapok alapján megállapítható volt, a gyermekek lakcímbejelentését a szülő, mint a gyermekek törvényes képviselője teljesítette. A jogszabályi rendelkezés itt nem követeli meg mindkét szülő hozzájárulását, nem tartalmaz olyan többletkövetelményt, miszerint mindkét szülői felügyeleti joggal rendelkező szülő hozzájárulására lenne szükség a lakcímbejelentéshez. A lakcímbejelentést bármelyik szülő

teljesítheti, amennyiben a bejelentés egyéb jogszabályi feltételei fennállnak.

- [25] A felperesnek, a tudta és beleegyezése nélkül történő anyai intézkedést kifogásoló érvelése kapcsán hangsúlyozza a Kúria, hogy a gyámhivatal a 2015. december 17-én kelt határozatában a szülők között fennálló vitás kérdésben a gyermekek óvodájának, iskolájának megválasztása iránti eljárásban úgy döntött, hogy a gyermekek részére a kerületi intézményeket jelöli ki. Az is megállapítható volt, hogy a PKKB a 17.P.104.166/2015/28. számú határozatában a szülői felügyelet rendezése iránti perben hozott ideiglenes intézkedésével a gyermekeket az édesanyánál helyezte el. A személyi adat- és lakcímnnyilvántartás adatai szerint az édesanya lakóhelye megegyezett a gyermekek bejelentett lakóhelyével. Mindezek alapján a felperes kérelmére indult közigazgatási eljárásban nem merült fel olyan körülmény, amely arra utalt volna, hogy a kerületi ingatlan nem a gyermekek tényleges lakóhelye, továbbá az is megállapítható volt, hogy a R. 30. § (1) bekezdésében foglalt feltétel is teljesült, a lakcímbejelentő lapot a szállásadó aláírta.
- [26] Utal a Kúria a Kfv.III.39.206/2011/6. számú eseti döntésben foglaltakra, amely hasonló tárgyú ügyben a felülvizsgált jogerős ítélettel azonosan foglalt állást. Itt is lényegesnek tartja a Kúria hangsúlyozni azt, hogy az alperesnek és ezáltal a bíróságnak is csak a lakcímnnyilvántartásra vonatkozó jogszabályi rendelkezések keretei között kellett vizsgálni a történeteket, a felperesi kérelem alapján a lakcímbejelentés jogszerű teljesítését ellenőrizni. Ebbe a körbe nem tartozott bele annak értékelése, hogy a felek között milyen családjogi vita van, vagy hogy esetlegesen előnyt jelent-e vagy sem az édesanya által teljesített lakcímbejelentés a családjogi perben, a gyámhivatal illetékességének a megállapításában, az iskola, nevelési intézmény kijelölésében. Mindezek értékelése nem a lakcímbejelentési eljárás keretei közé tartozik, az Nytv. pedig e körben speciális szabályokat, csak a felvétel-áttétel során alkalmazandó szabályokat tekintve tartalmaz.
- [27] A felperes által a felülvizsgálati kérelemben sorolt jogsérelmek a jelen közigazgatási eljárásban és közigazgatási perben nem voltak orvosolhatók, mindezek vizsgálatára a jelen eljárás keretei - hangsúlyozottan az eljárás regisztratív jellegére tekintettel - nem biztosítottak jogszabályi lehetőséget.
- [28] A felperes által a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott büntető elvi határozat szintén teljesen más aspektusból közelíti meg a tartózkodási hely bejegyzését, erre a közigazgatási hatóság eljárása során tekintettel nem lehetett és így a jogszerűségi felülvizsgálat körében sem volt számonkérhető. A felperes által kezdeményezett eljárás során már egyértelműen az volt megállapítható, hogy a közhiteles nyilvántartás a valóságnak megfelelő adatokat tartalmazza, a gyermekek az édesanyával a bejelentett lakóhelyen élnek, így a közigazgatási hatóságnak intézkedési lehetősége nem volt, a felperes kérelmét el kellett utasítani. E körben utal arra is a Kúria, hogy ezen közigazgatási

eljárásban sem a hatóságnak, sem a bíróságnak szankcionálási lehetősége az édesanya eljárásával kapcsolatban nem volt, az ez irányú felperesi elvárás minden jogszabályi alapot nélkülözött.

- [29] Megjegyzi a Kúria, hogy a felperesnek a másik szülővel kapcsolatos vitáit, a szülői felügyelet terjedelmét, korlátait és az azzal kapcsolatos kötelezettségek betartását egyéb, családjogi-polgári jogi eljárás keretében van lehetősége rendezni. A felülvizsgálati kérelemben hivatkozott Európai Jogok Európai Bíróságának döntése a kapcsolattartási jog tárgyában született, még analógiaként sem volt a perbeli ügyre vonatkoztatva alkalmazható. Az elektronikus út igénybevételével kapcsolatosan a felülvizsgálati kérelemben jelzett eljárási hibák - tekintve, hogy azok az eljárás korábbi szakaszában egyáltalán nem merültek fel - a felülvizsgálati eljárás keretében a Pp. 275. § (1) bekezdésének megfelelően már vizsgálhatók és értékelhetők nem voltak.
- [30] Minderre tekintettel a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet nem jogszabálysértő a felülvizsgálati kérelemmel érintett körben, ezért azt a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [31] A felperes felülvizsgálati kérelmében kérte a felülvizsgálati kérelem tárgyaláson történő elbírálását.
- [32] A felülvizsgálati eljárásban felmerült alperesi perköltség megfizetésére a Kúria a felperest a Pp. 270. § (1) bekezdés folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdés szerint kötelezte.
- [33] A tárgyi illeték feljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték viselésére a felperes a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése értelmében köteles, amelynek mértéke az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdésének megfelelően alakult.

Budapest, 2017. november 7.

Dr. Kovács András sk. a tanács elnöke, Dr. Fekete Ildikó sk. előadó bíró,
Dr. Kovács Ákos sk. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő